

Publicerad 2015-01-09 07:50 av Narcissia

Nästan förlorad

Hennes blick möter min

Döende ögon blinkar tomt mot mina

Inga känslor syns

Det är som om själen har lämnat henne att dö

Hennes blick möter min

Kall och ensam

Hon är skalet av vad som en gång i tiden var ett helt vanligt barn

Nu står hon här med en tom blick

och önskan om att få dö

Hennes smärta så kvävande

Kväver det sista oskyldiga som finns kvar i skalet

Den oskyldighet som jag vill rädda

men när jag sträcker ut handen för att röra hennes

stoppas jag av kallt glas

Jag står framför spegeln och tittar in i djupet av mina egna döende ögon

Ett svagt ljus glimtar i mörkret

bara för att dö bort

Den sista oskyldiga biten är

Borta

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Narcissia med Poeter.se id #30852 innehar upphovsrätten